

pa reče sv. Petru, samozavest se mu je vrnila, tako reče: »Daj ali kaj ali nič; na glavi pa ne boš ti meni orehov tolkel.«

»Andrejec, Andrejec, še sedaj smrdiš po nezmerno zaužiti pijači,« kara sv. Peter.

Andrejec se čudi: »Nimam sreče in je nimam; če bi na hrbet padel, pa bi si nos razbil. Zdaj tale Peter še v jajcu išče dlake.« Nato pa reče: »Sv. Peter, bodi svet ali smet, ne verjamem ti in ne.«

»Kar poberi se od tod!« veli zdaj sv. Peter ne preveč prijazno.

»Le kam naj se poberem od tod?« vpraša Andrejec.

»Le kam? V večni ogenj!« odgovori trdo sv. Peter in pokaže staremu Andrejcu široko in gladko cesto, lepo speljano navzdol - naravnost v pekel.

»Vsak bi tepel, če bi kdo držal,« pripomni Andrejec, a Petrove besede so ga le dokaj hudo prizadele. Menil je, da bo šlo vse gladko izpod rok in da mu nebesa ne morejo oditi, zdaj pa tak odgovor in to od tistega, ki ima ključne nebeških vrat v rokah...

Prestal je Andrejec mnogo zlega v življenju, ali zlomilo ga ni, še upogniti se ni dal in je ostal tako vedno na svojih nogah in trdno stal. Dejal si je ob takih prilikah: »Pomagaj si, kakor moreš in znaš, a drugim ne bodi metla: nikoli se ne je tako vroče kakor se skuha.« Toda zdajle bi mu pa bila dobra misel — pol življenja... Pa kmalu se je zopet opogumil.

Hudo so ga zares zadele Petrove besede, a stari Andrejec se ne bo dal upogniti — tudi to pot ne. Oreh bo trd, zakaj star kozel ima trd rog in ne bi dal, ko bi ga tudi drl. Toda za nebesa se velja boriti. Vse življenje se je boril zanje tam doli na zemlji, tudi tu gori ne bo odnehal, tem manj, ko gre za biti ali ne biti, za življenje ali smrt, za življenje v svetem raju ali smrt v črnem pekl.

»Odnehal ne bom, popustil tudi ne, pa je amen!« si reče trdovratno stari Andrejec na dan, ko je dopolnil eno manj kot devetdeset let.

(Dalje.)

V. R. Rágovski

Medved in zajec

Tibetska basen

Medved je ujel zajca. Zajec pa je bil bolj zviti od medveda in to mu je rešilo življenje.

Medved se je že pripravljal, da ga požre, pa se oglasi zajec. »Striček medved, striček medved, ne smeš me požreti!« Pri teh besedah je tako slastno žvečil in cmokljal, da je medved radovedno vprašal:

»Ljubi zajček, kaj pa ješ?«

»Nekaj prav dobrega!« je odvrnil zajec. »Svoje oči jem, odlično mi diše.«

»Kako moreš jesti svoje oči?« se je začudil medved.

»O, zrastejo mi vedno spet nove. Hočeš pokusiti, striček?« Pri tem mu je zajec potisnil v gobec košček medu.

»Oho, oho, to je pa res sijajno!« se je pohvalil medved. »Ali tudi meni lahko odvzameš oko?«

Tedaj je zajec iztisnil medvedu oko in mu dal pokusiti še večji košček medu.

»Ljubček, ljubček, to pa diši znatno bolje kot tvoje oko,« je cmokljal medved. »Iztakni mi še drugo oko!«

In zajec mu je iztisnil še drugo oko ter mu porinil v gobec kos medu. Zdaj pa medved ni več videl.

»Ljubček, ljubček, ali se je že stemnilo? Ojej, zdaj pa še poti domov ne najdem,« je potarnal.

»Le miren bodi, striček, saj te popeljem jaz,« ga je tolažil zajec, ki se je še vedno bal, da mu bo medved kaj storil. »Na slabi poti moraš stopati pač počasi, ko prideva na dobro pot, bova pa lahko tekla.«

Pa ga je pustil po lepi poti hoditi počasi, dokler nista prišla v gore na strmo ozko stezo, kjer se je medved prav nerodno zaletaval.

»Striček medved, zdaj pa je pot dobra, zdaj pa le teciva, kar se da,« mu je dejal.

Medved je pričel teči, zajec ga je spustil in kosmatin je zašel s steze ter zdrčal po strmem bregu navzdol. Spotoma se je komaj še utegnil z zobmi ujeti za močno drevesno korenino.

»Striček medved, striček medved, kje pa si?« se je drl zajec v globino.

»Mm, mm,« je brnelo od medveda, ki ni mogel odpreti gobca.

»Ne mrmraj, mm, reci vsaj, aa, da bom bolje slišal in te našel,« je kričal zajec.

In zatulil je medved, aa, zgrmel v prepad in se raztreščil. Zajec pa je zaklical za njim:

»Hej, ljubi moj medvedek, kdo je požrl zajca!?!«

Ivan Dodič

Dobra in slaba volja

Dobra volja: kup piškotov,
košček mlečne čokolade,
krožnik sladkih je piškotov,
zvrhan vrček marmelade.
K temu, kakor iz navade,
smeh na lice se prikrade.

Slaba volja - grenka zmes:
to je žolč in pelin vmes,
polna merica solzic
sama fi zdrsi prek lic.